

چهارشنبه ۲۴ آبان ۱۴۰۲

شماره ۴۰۰۸

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY

جنگ تاب‌آوری

سیدمهدی طالبی

خبرنگار گروه جهان‌شهر

جنگ رژیم صهیونیستی و فلسطین، فردا وارد هفلمین روز خود می‌شود و هنوز چشم‌انداز روشنی از پایان نبرد وجود ندارد. بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی پایان این جنگ را به دو هدف پیوند زده بود؛ «نابودی کامل حماس» و «آزادی اسرا». تا لحظه نگارش این گزارش، ارتش صهیونیستی نه به هدف نخست دست یافته و نه چشم‌انداز روشنی برای هدف دوم پیش روی خود می‌بیند. در چنین شرایطی، رژیم صهیونیستی تنها دو گزینه پیش روی خود دارد؛ پایان یادامه جنگ، پایان جنگ بدون تحقق آزوی نابودی حماس و آزادی اسرا. در حداقل ترین حالت، منجر به فروپاشی کابینه نتانیا‌هو خواهد شد. از همین رو صهیونیست‌ها خود را با چار به ادامه جنگ می‌دانند اما این نیز گزینه کم‌هزینه‌ای برای رژیم نیست چراکه از یک سو با خطر گسترش جدی‌تر جبهه‌های جنگ مواجه است و از سوی دیگر با معضلی به نام فقدان تاب‌آوری. در جنگ، در کنار تسلیحات وتوان نظامی تاب‌آوری نیروی نظامی و افکار عمومی بسیار تعیین‌کننده است. با تداوم بی‌حاصل جنگ و عدم دستیابی به موفقیت و دریافت ضربات پی‌درپی، تاب‌آوری رژیم را به چالش می‌کشد. صهیونیست‌ها تنها ۱۲ روز با عبور از طولانی‌ترین جنگ خود در چند دهه اخیر فاصله دارند؛ با این تفاوت که هنوز برایشان روشن نیست، تاب‌آوری یک کشور در جنگ به‌طور معمول به تلفات انسانی، قدرت اقتصادی، توانایی تولید یا واردات سلاح و روحیه ملی مرتبط است. این موارد در هر جنگی وجود دارند ولی گاهی تاب‌آوری به برخی مسائل داخلی نیز گره می‌خورد. یکی از این موارد در سرزمین‌های اشغالی، «مهاجرت معکوس» صهیونیست‌ها یا تشدید جنگ است. در کنار عوامل به‌طور کلی خاص، عوامل عمومی هم گاهی اوقات شکلی خاص به خود می‌گیرند. در موضوع «فشارهای بین‌المللی» رژیم صهیونیستی بسیار آسیب‌پذیر است. روز گذشته الی کوهن، وزیر خارجه تل‌آویو اعلام کرد آنها با توجه به این فشارها، «دو هفته فرصت دارند جنگ را به نفع خود تمام کنند». یعنی جنگی که کمتر از دو ماه طول می‌کشد. آسیب‌پذیر بودن رژیم صهیونیستی را می‌توان با جنگ روسیه و اوکراین قیاس کرد. جنگ این دو کشور اروپایی به دومین سال خود نزدیک می‌شود و فشارهای بین‌المللی بر مسکو بسیار بیشتر از فشار بر تل‌آویو است اما روس‌ها تاب‌آوری به مراتب بیشتری در برابر فشارها داشته‌اند. در طرف دیگر جنگ، فلسطینی‌ها قرار دارند. آنها ۱۱هزار و ۵۰۰ شهید داده‌اند که نیمی از آنها کودکان؛ زیرساخت‌هایشان ویران شده و در محاصره‌ای کم سابقه قرار دارند. تقریباً هیچ فردی در جهان تاکنون شرایطی نزدیک به مردم غزه را نیز تجربه نکرده است. برای همین وضعیت در این منطقه عجیب و غریب است.

دو میلیون و ۳۰۰ هزار نفر ساکن غزه تا پیش از جنگ مترکم‌ترین منطقه مسکونی کره زمین را داشتند. بر اثر جنگ نزدیک یک میلیون نفر شمال‌ارتک و به جنوب‌نوار غزه نقل مکان کرده‌اند. این اتفاق یعنی تراکم قبل بیشتر هم شده است. مردم غزه تا کی تحمل دارند؟ مشخص نیست، با این حال اسرائیلی‌ها امید دارند این تاب‌آوری به پایان برسد و اصطلاحاً مقاومت شکسته شود. صهیونیست‌ها می‌خواهند با وقوع این اتفاق مردم در غزه علیه حماس تظاهرات کنند؛ اقدامی که به لحاظ رسانه‌ای، زمینه‌ای مشروع برای تداوم عملیات و خارج کردن غزه از دست حماس است. در هفلمین روز جنگ، می‌توان چنین گفت که همه چیز به تحمل دوطرف یا همان تاب‌آوری بستگی دارد. اینکه کدام یک زودتر خالی می‌کنند. اگر صحبت از توانمندی‌های مادی بود، نتیجه جنگ از ابتدا مشخص می‌شد اما تاب‌آوری عموماً در جنگ‌های فراتر از تجهیزات خود را به نمایش می‌گذارد. نزدیک‌ترین نمونه‌های آن، تاب‌آوری طالبان در برابر ارتش کاملاً مجهز آمریکا و متحدانش بود.

شاخص‌های تاب‌آوری

هیچ شاخصی برای اندازه‌گیری میزان تاب‌آوری وجود ندارد. گاهی چند بهپهاد مسلح یا حتی چند موشک می‌تواند همه چیز را به یکباره تغییر دهد. نمونه روشن آن، بمب اتمی بود که آمریکا بر سر آلمان انداخت و توکیو را مجبور به تسلیم کرد. با این حال تاب‌آوری، بیشتر با روحیات دونی مردم و جنگ‌جویان گره خورده است. ممکن نبودن تعیین دقیق نقطه تحمل، اما مانع تخمین حدودی آن نیست. حداقل قدرت می‌شود توضیحاتی درباره آن ارائه کرد؛ بدون نتیجه‌گیری و پیش‌بینی کردن. در ادامه با توجه به برخی شاخص‌ها تلاش شده وضعیت تاب‌آوری دوطرف جنگ در غزه بررسی شود.

مهاجران و آوارگان

رژیم صهیونیستی ۳ میلیون جمعیت دارد که ۷ میلیون نفر آن یهودی هستند. در مقابل غزه ۲ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر جمعیت دارد. وضعیت این دو، به لحاظ خروج از سرزمین» و «آوارگان» قابل بررسی است. روزنامه صهیونیستی دی ماکزی می‌گوید از زمان عملیات ۷ اکتبر، ۲۳۰ هزار نفر از سرزمین‌های اشغالی خارج شده‌اند. در مقابل، آمارهای دیگر حکایت از خروج ۷۰۰ هزار تا یک میلیون صهیونیست از سرزمین‌های اشغالی دارد. این افراد به دلیل داشتن تابعیت

تحولات در سرزمین‌های اشغالی به چه مولفه‌هایی وابسته است؟ تبدیل تصویر صهیونیست‌ها در افکار عمومی جهانی به ماشین آدم‌کشی و ضربه اقتصادی سهمگین به اسرائیل ادامه جنگ را سخت می‌کند

کشورهای دیگر و همچنین توانمندی تحصیلاتی و شغلی، خیلی راحت و به

سرعت از فلسطین اشغالی خارج شده‌اند. نمی‌توان انگیزه همه آنها را «مهاجرت معکوس» دانست اما اگر جنگ طول بکشد، وضعیت متفاوت می‌شود. با تداوم دریگری‌ها، عده‌ای از باگشت امنیت ناامید می‌شوند. عده دیگری هم ناچار از یافتن شغل برای درآمد و سرگرم شدن خواهند بود. این تصمیمات تبعاتی بلندمدت بر برپانه‌ریزی و آینده افراد دارد. هرچه جنگ طولانی‌تر شود، تعداد بیشتری از فلسطینی اشغالی خارج می‌شوند و افراد بیشتری برای ماندن در کشور مقصد برنامه‌ریزی می‌کنند. این‌گونه تلفات جنگ برای رژیم صهیونیستی کاهش جمعیت هم هست؛ بدون اینکه جمعیت کاسته شده، کشته شده باشند. این تهدید بید برای مردم غزه هم وجود دارد. مقامات اسرائیلی در ابتدای جنگ اصرار داشتند مردم غزه به صحرای سینا در مصر منتقل شوند. اتفاقی که به معنای پایان حیات فلسطینی در غزه بود. این تحول اما به دلایلی رخ نداد. مردم غزه مقاومت کردند، مصر پیشنهاد تل‌آویو را نپذیرفت، جهان اسلام آن را رد کرد و غرب نیز با این شرایط نخواست از آن حمایت کند.

در پرونده آوارگان، این بیم میلیون تا یک میلیون صهیونیست آواره شده‌اند. در مقابل دوسوم ساکنان غزه یعنی یک میلیون و ۶۰۰ هزار نفر آواره هستند. جمعیت آوارگان غزه دو برابر صهیونیست‌هاست. این شگاف با احتساب نسبت جمعیتی، بیشتر هم هست. حداکثر بین ۷.۵ تا ۱۵ درصد صهیونیست آواره شده‌اند اما در غزه این آمار به ۷۰ درصد می‌رسد. اگرچه اختلاف بین آوارگان دوطرف بسیار بالاست اما تفاوت اینجا است که بسیاری از صهیونیست‌های آواره امکان خروج از سرزمین‌های اشغالی و بازگشت به وطنی که از آنجا به فلسطین آمده‌اند را دارند و بین تداوم جنگ و زندگی در آسایش و درآیو یا آمریکا، به‌طور حتم گزینه دوم را انتخاب می‌کنند. مقامات دولت اسرائیل به آوارگان جبهه داخلی خبر داده‌اند احتمالاً تا پایان سال جاری میلادی قادر نیستند به منازل خود بازگردند. وضعیت در غزه وخیم‌تر است زیرا ۱۰ هزار خانه به‌طور کامل ویران شده و بازگشت بدون ساختن مجدد، قابل تصور نیست.

تلفات

روز نخست جنگ حداقل ۱۲۰۰ کشته روی دست تل‌آویو گذاشت. از این میان نزدیک ۳۰۰ نفر جز نظامیان بودند. مابقی کشته‌شدگان از شهروک‌نشینان صهیونیست بودند که بخش قابل توجهی از آنان نیروهای ذخیره ارتش بودند. صهیونیست‌ها در روزهای بعد هم تلفات زیادی متحمل شدند. تا پیش از تهاجم زمینی، بخش‌هایی از شهرک‌های صهیونیست‌نشین اطراف نوار غزه، همچنان آلوده بودند. رزمندگان فلسطینی در این مناطق با صهیونیست‌ها می‌جنگیدند. گفته می‌شود تلفات صهیونیست‌ها در روزهایی به ۵۰ نفر هم رسید. این مرحله تقریباً تا هفته دو جنگ طول کشید. با پاسکاری این شهرک‌ها، مرحله آمادگی برای حمله به نوار غزه شروع شد. این مرحله با توجه به پاسکاری شهرک‌ها، شامل زد‌وخورد های دو رو کی کمتری میان نظامیان اسرائیلی و رزمندگان فلسطینی بود. از سه هفته قبل با ورود زمینی صهیونیست‌ها به غزه، شرایط اما بدتر از زمان پاسکاری شهرک‌های صهیونیستی‌نشین شده است. روزانه به‌طور متوسط ۲۲ تا ناک و خودروی زرهی اسرائیلی در غزه با موشک‌های ضد زره‌ی اسین ۱۰۵ یا توسط تله‌های انفجاری هدف قرار می‌گیرند. هرکدام از این وسایل حامل سه نظامی هستند. این مساله نشان می‌دهد تلفات روزانه صهیونیست‌ها هر ۷ تا ۸ نفر کشته و زخمی است. از آنجا که یک چریک فلسطینی به سمت این خودروها شلیک می‌کند، در صورت شهادت و زخمی شدن، تنها یک نفر در مقابل سه صهیونیست سوار بر خودروی زرهی، آسیب می‌بیند. نیروهای حماس و دیگر گروه‌های مقاومت به دلیل نوع منفی حمل شدن که در توپل‌های زیرزمینی است، تلفات صهیونیست‌ها با وجود دو جبهه بیشتری که در آن درگیرند، خیلی کمتر از غزه است. با این حال تحمل جبهه داخلی اسرائیل در برابر تلفات به‌طور سنتی کمتر بوده است. تل‌آویو در جریان جنگ ۳۳ روزه ۲۰۰۶ تنها ۱۲۱ نفر کشته داد اما به خاطر همین تعداد مجبور شد سریع‌تر به جنگ پایان دهد. اسرائیل با جمعیت اندکش ۳۶۰ هزار نفر برای جنگ فراخوان کرده است. در بین این نظامیان، افسار مرفه و سطح بالای جامعه هم حضور دارند. از پزشکان و وکلای گرفته تا فعالان کسب وکارهای مبتنی بر فناوری. حتی هنرمندان هم در بین آنها هستند. چندی قبل «میل مایر» ۲۸ ساله که یکی از اعضای تیم فنی سازنده سریال اسرائیلی فائوآ بود، در عملیات زمینی در غزه کشته شد. او به عنوان یک نیروی ذخیره و در پی فراخوان نظامیان به جنگ اعزام شده بود. بسیاری از افراد فراخوانده شده نیز سن بسیار کمی دارند. افراد زیادی بین ۲۰ تا ۲۵ سال در میان کشته‌شدگان وجود دارند.

فشارهای بین‌المللی

مرکز امنیت داخلی اسرائیل اعلام کرده است که از زمان اعلام «روز خشم» توسط حماس در ۱۳ اکتبر تعداد تظاهرات ضد اسرائیلی در دنیا به شکل قابل توجهی افزایش یافت و درحال حاضر ۹۵ درصد این تظاهرات در حمایت از فلسطین و ضد اسرائیل است و تنها پنج درصد از رژیم صهیونیستی حمایت می‌کنند. به گزارش این مرکز از ابتدای جنگ فعلی غزه سه هزار و ۸۹۱ مورد تظاهرات در ۹۲ کشور جهان برگزار شده که تعداد تظاهرات در حمایت از فلسطین بسیار بیشتر از رژیم صهیونیستی بوده و این روند به همین شکل ادامه دارد. دست‌کم در ۸۸ کشور جهان شاهد برگزاری تظاهرات مستمر در حمایت از فلسطین هستیم و بیشترین تظاهرات ضد اسرائیلی در چهار کشور جهان یعنی ترکیه، ایران، یمن و آمریکا برگزار شده است. از همین رو الی کوهن، وزیر خارجه اسرائیل روز وشنبه اعلام کرد فشارهای بین‌المللی علیه رژیم صهیونیستی درحال افزایش است. او به همین دلیل تاکید کرد تل‌آویو تا پیش از موثر واقع شدن فشارها، تنها دو هفته فرصت دارد تا کار را در غزه بکسره کند. درحال حاضر جهان اسلام به‌طور یکپارچه عرصه مخالفت با اسرائیل شده است. برگزاری نشست فوق‌العاده سران سازمان همکاری‌های اسلامی در عربستان سعودی در روز شنبه، یکی از این عرصه‌ها بود. علاوه بر جهان اسلام، آمریکا لاتین، آفریقا و تقریباً تمام آسیا صحنه مخالفت با تل‌آویو است. در جهان غرب هم وضعیت بهتر نیست. در اروپا و آمریکا افکار عمومی فشارهای زیادی به دولت وارد آورده‌اند. در همین هفته وزیر کشور انگلیس به دلیل انتقاد از اعتراضات طرفداران فلسطین و با فشار افکار عمومی برکنار شد. هم‌زمان رئیس جمهور فرانسه نیز تحت فشار دیپلمات‌های فرانسوی قرار گرفته است. ۱۰۰ دیپلمات فرانسوی امنوئل مکرون را متهم کرده‌اند که با حمایت بی‌بید و شرط از اسرائیل، وجهه پارسی را در میان کشورهای عربی خدشه‌دار کرده است.

رژیم صهیونیستی ده‌ها با یادآوری هولوکاست و مظلومیت قوم یهود، جهان را به حمایت از خود وامی‌داشت. این رژیم با معرفی خود به عنوان تنها لیبرال دموکراسی منطقه، تمرکز ویژه‌ی بر قدرت نرم خود داشت اما اکنون یهودیان مظلوم ده‌ها پیش، جنایتاتی رقم زده‌اند که در تاریخ کمتر مشابَه آن وجود دارد. آنها به بی‌رحمانه‌ترین شکل مردم بی‌دفاع را شهید کرده‌اند. این جنایت به اندازه‌ای شیع است که رئیس جمهور کراسی در اظهار نظر یی گفت که تنها برای ۱۵ دقیقه با اسرائیل همدردی کرده است. منظور او از این جمله آن بود که پس از آن ۱۵ دقیقه رژیم صهیونیستی به اندازه‌ای جنایت کرد که او از این همدردی ششیمان شده است. این نگاه جنایتکارانه به رژیم صهیونیستی از سوی جهان، تاب‌آوری تل‌آویو را در ادامه جنگ به مخاطره کشیده است. در این بین فشارهای بین‌المللی قدرت‌های غربی که بر غزه نیز اعمال می‌شود بسیار بیشتر از آنچه چیزی است که به اسرائیل وارد می‌شود. اما بنا به دلایلی موثر نیستند. غزه یک بازیگر بین‌المللی نیست و دولتی نیز در آن وجود ندارد که تحت تاثیر این فشارها تاب‌آوری خود را دست بدهد. برعکس اسرائیل تظاهرات و راهپیمایی‌ها در سراسر جهان، عامل انگیزشی برای مقاومت مردم غزه در برابر ارتش صهیونیستی است.

خانواده اسرا

پدیده اسارت برای فلسطینی‌ها عادی است. افراد آزاد فلسطینی همین الان خود را نوعی زندانی می‌بینند. در کرانه باختری، فلسطینی‌ها برای رفتن به روستا یا شهر دیگری که شاید یک ربع طول راه باشد، باید ساعت‌ها در صف ایست و بازرسی معطل بمانند. بسیاری از اوقات این رفت‌وآمد با دستورات و ابلاغیه‌های گاه‌وبیگاه دستگاه امنیتی اسرائیل به‌طور مقطعی ممنوع می‌شود. غزه هم که به بزرگ‌ترین زندان روباز جهان مشهور است، درباره صهیونیست‌ها اما وضعیت متفاوت است. آنها برای یک زندگی بهتر، از کشورهایایی عمدتاً غربی به فلسطین اشغالی آمده‌اند. شرایطی که برای زندگی آنها ایجاد شده، یک زندگی بهتر نسبت به زندگی شان در کشورهای پیشرفته بوده است. هنگامی که نیروهای حماس در ۷ اکتبر به کیبوتص‌ها (مزارع اشتراکی) حمله کردند، با چشم‌خود این رفاه را دیدند. کیبوتص‌ها مزارع اشتراکی هستند و به همین دلیل شهروندان ساکن در آن چپ‌گرایه حساب می‌آیند. در این روستاها، درآمد همه یکسان است. همه کار می‌کنند و همه بدون تفاوت، از درآمد زمین‌های کشاورزی استفاده می‌کنند. رزمندگان حماس مشهور است که به شهرک‌های صهیونیست‌نشین اطراف نوار غزه که «غلاف غزه» نام دارد وارد شدند. به جای مزارع اشتراکی با ویلاهای متعدد لوکس مواجه شدند. حالا دست‌کم ۲۵۰ نفر از ساکنان صهیونیست این کیبوتص‌ها با تابعیت کشورهای غربی و سابقه زندگی لوکس، در اسارت حماس هستند. خانواده‌های نگران این افراد که دست به اعتراض می‌زنند، بین ۵۰۰ تا هزار نفر برآورد می‌شوند. آنچه درخصوص اعتراضات این افراد اهمیت دارد «پیوستگی» و «برد رسانه‌ای آن» است. خانواده اسرا هر روز در برابر ساختمان‌های دولتی تظاهرات می‌کنند. با توجه به حساسیت جامعه به اسرا، گفته‌ها و اقدامات‌شان نیز در شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها برد زیادی می‌گیرد. تداوم جنگ و اسارت این افراد، شرایط برای ادامه دادن جنگ را سخت می‌کند و افکار عمومی فشار بر دولت برای پایان دادن به این جنگ پرهزینه را افزایش خواهند داد.

جنگ آخو، اقتصاد است

روشن‌ترین جمله درباره جنگ اسرائیل و فلسطین، متعلق به الیوت ویلسون است. او در مقاله‌ای نوشته: «اسرائیل علاوه بر نبرد در غزه و جنگ افکار عمومی در غرب، در جبهه سوم نیز می‌جنگد؛ اقتصادش.» سرنوشت جنگ‌ها تا حد بسیار زیادی به زلف اقتصاد گره خورده است. جنگ از دو رویه اقتصاد و راتحت‌الشعاع خود قرار می‌دهد؛ ۱- هزینه‌های مالی جنگ و ۲- تعطیلی کارخانجات و انتقال منابع به جبهه نبرد. برخی از اثرات اقتصادی جنگ اخیر آنی بوده است. زمین‌های کشاورزی اطراف غزه به دلیل جنگ غیرقابل بهره‌برداری شده است؛ ۷۵ درصد صنعت گردشگری که حدود سه درصد تولید ناخالص داخلی و شش درصد اشتغال را تشکیل می‌دهد، از کار افتاده و حتی برنامه‌های توریستی تا دو سال آینده لغو شده‌اند؛ شیکل (واحد پولی اسرائیل) به پایین‌ترین سطح در ۱۱ سال گذشته سقوط کرده است. همه می‌دانند که جنگیدن در یک جنگ هزینه دارد، اما اینها اثرات عینی هستند.

حتی قبل از پایان اولین حملات در ۷ اکتبر، نیروهای زیادی کرده بودند. اکنون ۳۶۰ هزار

پرسنل ذخیره از مجموع ۲۶۵ هزار نفر مستقر شده‌اند. اینها مردان و زنانی هستند

که بیش از یک ماهی می‌شود که از نیروی کار کنار گذاشته شده‌اند.

با این حال، نشانه‌هایی از انعطاف‌پذیری وجود دارد. بانک اسرائیل هفته گذشته فاش کرد که در ماه اکتبر ۸،۲ میلیارد دلار ذخایر خارجی فروخته است تا جلوی ریزش پول خود را بگیرد و شیکل نه تنها سقوط خود را متوقف کرده، بلکه تقریباً تمام ضررهای خود را از زمان آغاز دریگری جبران کرده است. این امر اعتبار رژیم صهیونیستی را به صورت استعاری و نیز تحت‌اللفظی، با اشاره‌های تأیید از سوی شرکت‌هایی مانند گل‌دمن ساکس و ولیز فانگو، خریداری کرده است. علاوه بر این، شرکت توسعه برای اسرائیل یک میلیارد

دلار از فروش اوراق قرضه در ایالات متحده به دست آورده است که برابر با

فروش ۹ ماه گذشته سال است.

هفته گذشته «الشرق الاوسط» نوشت روزنامه مالی «کالکالیست» با استناد به

آمارهای اولیه وزارت دارایی گزارش داد که جنگ اسرائیل در نوار غزه بالغ بر ۲۰۰

میلیارد شیکل (۵۱ میلیارد دلار) هزینه خواهد داشت. این روزنامه گفت که تخمین

معادل ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی، براساس جنگ بین ۱۲ تا ۸ ماه است. در

مورد محدود بودن آن به غزه، بدون مشارکت کامل حزب‌الله لبنان، ایران یا یمن.

کالکالیست گفت که نیمی از این هزینه صرف هزینه‌های دفاعی می‌شود که به

حدود یک میلیارد شیکل در روز می‌رسد.

خسارت مالی در حال حاضر شدید است. سهام اسرائیل بدترین عملکرد جهان از

زمان شروع جنگ را داشته است. براساس گزارش بلومبرگ، شاخص اصلی تل‌آویو

از نظر دلاری ۱۵ درصد کاهش یافته است که معادل تقریباً ۱۵ میلیارد دلار است.

مخارج خانوارها سقوط کرده است و شوک بزرگی به بخش مصرف‌کننده وارد کرده

است که حدود نیمی از تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد. به گفته بانک

لیبومی مستقر در تل‌آویو، از یک کاهش خرید کارت اعتباری وحشتناک‌تر

است از آنچه اسرائیل در اوج همه‌گیری در ۲۰۲۰ تجربه کرد بود. بانک مرکزی

اسرائیل چشم‌انداز خود را برای اقتصاد در ۲۳ اکتبر کاهش داد، اما همچنان رشد

بیش از دو درصدی را در سال جاری و سال آینده پیش‌بینی می‌کند، با فرض

اینکه دریگری مهار شود.

حتی با بازگشایی برخی از کارگاه‌های ساختمانی، بسیاری از کارگران ناپدید

شده‌اند. این صنعت به شدت به ۸ هزار فلسطینی ساکن در کرانه باختری وابسته

است؛ منطقه‌ای که از اواسط سپتامبر تحت قرنطینه امنیتی قرار دارد و از زمان

آغاز حملات هوایی رژیم صهیونیستی و محاصره تقریباً کامل غزه، ناآرامی‌ها در

آن افزایش یافته است.

توقف ساخت‌وساز و املاک و مستغلات، که شش درصد به درآمد‌های مالیاتی

اسرائیل کمک می‌کند، درآمد دولت را کاهش می‌دهد و می‌تواند باعث افزایش

مجدد قیمت‌ها در بازار مسکن شود؛ یکی از گران‌ترین بازارها در اروپا و خاورمیانه

در سال‌های اخیر بوده است. بلومبرگ به نقل از مدیر اجرایی Startup Nation

Central، تخمین می‌زند که حدود ۱۵ درصد از نیروی کار فناوری اسرائیل برای

وظیفه ذخیره فراخوانده شده‌اند. او گفت که این اعداد در اسارت‌آب‌ها که تمایل

به استخدام کارگران جوان‌تر دارند، حتی بیشتر است.

در میان ۵۰۰ شرکت فناوری پیشرفته که هفته گذشته مورد بررسی قرار گرفتند،

تقریباً نیمی از آنها لغو یا تاخیر یک توافق سرمایه‌گذاری را گزارش کرده‌اند. در

میان پاسخ‌دهندگان که شامل مشاغل محلی و چندملیتی می‌شوند، بیش از ۷۰

درصد گفته‌اند که پروژه‌های مهم به تعویق افتاده یا لغو می‌شوند. حتی زمانی که

شرکت‌ها می‌گویند در حال بازگیری سازگاری با وضع موجود هستند، وضعیت

استفراغ بسیاری نشان می‌دهد که این بحران زخم‌های طولانی مدتی را در سرتاسر

اقتصاد اسرائیل بر جای خواهد گذاشت.

هزینه فعلی ۲۲ روزه جنگ ۵۰ میلیارد شیکل (۱۲،۵ میلیارد دلار) تخمین زده شده

است و هرچه جنگ طولانی‌تر شود، هزینه آن بسیار زیادتر خواهد بود؛ هم به دلیل

هزینه‌های جنگ و هم بسیج مداوم صدها هزار سرباز ذخیره. این آسیب جدی

به اقتصاد و آسیب سنگین به مشاغل زده است.

